

*Wijziging van de Wet op de
Arbeidsongeschiktheidsverzekering*
(Invoering vakantie-uitkering)

NOTA VAN WIJZIGINGEN
(Ingezonden 1 februari 1967)

Nr. 4

A. Boven **artikel I** wordt ingevoegd het opschrift:

Vakantieuitkering in de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

B. Na **artikel I** worden, onder vernummering van artikel II tot artikel XI, ingevoegd het opschrift: „Overgangsbepalingen”, alsmede de nieuwe artikelen II tot en met X, luidende:

Artikel II

1. Aan degene, die per 1 juni 1967 aanspraak heeft op een uitkering ingevolge de Interimwet invaliditeitsrentetrekkers dan wel een rente of uitkering ingevolge de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of de Zeeongevallenwet 1919, waarop een bijslag krachtens de wet van 13 februari 1964 (*Stb.* 62) tot tijdelijke verdere verhoging van ongevalsuitkeringen wordt genoten, wordt een uitkering-ineens verstrekt.

2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder een uitkering ingevolge de Interimwet invaliditeitsrentetrekkers verstaan de bijslag, bedoeld in artikel 3 dier wet, verhoogd met het bedrag aan invaliditeitsrente ingevolge de Invaliditeitswet, indien een zodanige rente wordt genoten, dan wel met het bedrag aan invaliditeitsrente, bedoeld in artikel 8 van de Interimwet Invaliditeitsrentetrekkers, indien op grond van het bepaalde in artikel 2, tweede lid, dier wet een invaliditeitsrente geacht wordt te worden genoten.

Artikel III

1. Voor degene, die per 1 juni 1967 aanspraak heeft op een of meer der in artikel II genoemde renten of uitkeringen, bedraagt de uitkering-ineens, al naar gelang die rente of die uitkering per maand of per week wordt uitbetaald, 2 percent van het over de maand juni 1967 onderscheidenlijk 8,66 percent van het over de week, waarin 1 juni 1967 valt, tot uitbetaling komende bedrag, vermenigvuldigd met de in artikel IV omschreven factor.

2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt onder het tot uitbetaling komende bedrag verstaan:

a. indien het betreft een uitkering ingevolge de Interimwet invaliditeitsrentetrekkers, welke is vastgesteld met toepassing van artikel 19 van die wet: het bedrag, dat zou zijn uitbetaald, indien vorengenoemd artikel geen toepassing had gevonden;

b. indien het betreft een rente of uitkering ingevolge een der in artikel II, eerste lid, genoemde ongevallenwetten: het tot uitbetaling komende bedrag van die rente of uitkering, vermeerderd met de daarop verleende wettelijke bijslagen, voor zover daarop artikel 19 van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkers niet is toegepast.

3. Voor de toepassing van de vorige leden wordt geen rekening gehouden met hetgeen op het tot uitbetaling komende bedrag in mindering wordt gebracht aan loonbelasting en sociale verzekeringspremies met inbegrip van de premie voor de ziekenfondsverzekering.

Artikel IV

1. De in het eerste lid van artikel III bedoelde vermenigvuldigingsfactor wordt gesteld op het aantal maanden, onmiddellijk voorafgaande aan 1 juli 1967, waarover in 1967 onafgebroken aanspraak op een der in artikel II bedoelde renten of uitkeringen heeft bestaan, waarbij een gedeelte van een maand voor een gehele maand wordt gerekend.

2. Indien degene, die recht heeft op een uitkering-ineens, slechts over een gedeelte van het eerste halfjaar van 1967 aanspraak op een rente of uitkering heeft gehad, terwijl zijn echtgenoot of overleden echtgenoot over een onmiddellijk daaraan voorafgaand tijdvak een zodanige aanspraak had, wordt het in het vorige lid bedoelde aantal maanden vermeerderd met het aantal maanden, waarover de echtgenoot of overleden echtgenoot in het eerste halfjaar van 1967 aanspraak had, voor zover deze maanden niet samenvallen.

Artikel V

1. De uitkering-ineens is:

- a. onvervreemdbaar;
- b. niet vatbaar voor verpanding of belening;
- c. niet vatbaar voor executorial of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

2. Elk beding, strijdig met het bepaalde in het vorige lid, is nietig.

Artikel VI

1. De uitkering-ineens wordt ambtshalve toegekend door het orgaan, dat de rente of de uitkering bedoeld in artikel II, heeft toegekend.

2. De uitkering-ineens wordt door het orgaan, dat bevoegd is tot uitbetaling van de rente of de uitkering, bedoeld in artikel II, over de maand juni 1967 dan wel over de week, waarin 1 juni 1967 valt, uitbetaald aan degene, aan wie bedoelde rente of bedoelde uitkering wordt uitbetaald.

3. Aan degene, aan wie over de maand juni 1967 dan wel over de week, waarin 1 juni 1967 valt, een deel van de rente of de uitkering, bedoeld in artikel II, wordt uitbetaald, wordt een evenredig deel van de uitkering-ineens uitbetaald.

Artikel VII

De uitkering-ineens en de aan de verlening daarvan verbonden administratiekosten komen ten laste van:

a. het Interim-Invaliditeitsfonds, indien en voor zover de uitkering wordt verleend over een uitkering ingevolge de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen;

b. het Rijk, indien en voor zover de uitkering wordt verleend over een rente ingevolge de Ongevallenwet 1921 of de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 dan wel over een uitkering ingevolge de Zeeongevallenwet 1919, met inbegrip van de op die renten dan wel die uitkering verleende wettelijke bijlagen.

Artikel VIII

1. De uitkering-ineens wordt voor de toepassing van het bepaalde in artikel 19 van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen, alsmede voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens de Wet compensatie premie Algemene Ouderdomswet ongevallenrentetrekkingen niet als een wettelijke bijslag beschouwd.

2. De uitkering-ineens wordt voor de heffing van belasting en van sociale verzekeringspremies met inbegrip van de premie voor de ziekenfondsverzekering aangemerkt als een periodieke uitkering ingevolge de wet, waaruit de aanspraak voortvloeit, waaraan artikel II de uitkering-ineens verbindt.

Artikel IX

Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan ter uitvoering van het bepaalde in de artikelen II tot en met VIII nadere regelen stellen.

Artikel X

Indien het thans bij de Eerste Kamer der Staten-Generaal aanhangige ontwerp van Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering (no. 8636) tot wet is verheven, worden in die wet de volgende wijzigingen aangebracht:

Artikel 5

In artikel 5, eerste lid, wordt „100/80, 100/65, 100/50 onderscheidenlijk 100/40” vervangen door: 106/80, 106/65, 106/50 onderscheidenlijk 106/40.

Artikel 7

Aan artikel 7 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

3. Voor de toepassing van artikel 59b, eerste lid, van de Wet wordt onder het bedrag, dat aan arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt uitbetaald, indien die uitkering is vastgesteld met toepassing van de vorige leden, verstaan het bedrag, dat zou zijn uitbetaald, indien die leden geen toepassing zouden hebben gevonden.

Artikel 8

Aan artikel 8 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

3. Het bepaalde in de vorige leden vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de vakantie-uitkering als bedoeld in hoofdstuk II, § 2a, van de Wet.

Artikel 10

Voor artikel 10 wordt het cijfer „1” geplaatst, waarna aan dit artikel een nieuw lid wordt toegevoegd, luidende:

2. Het bepaalde in het vorige lid vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de vakantie-uitkering als bedoeld in hoofdstuk II, § 2a, van de Wet.

C. Na het nieuwe artikel X wordt ingevoegd het opschrift „Slotbepaling”, waarna het tot artikel XI vernummerde artikel II wordt gelezen:

Artikel XI

1. Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid treden de artikelen I en X in werking met ingang van een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor die onderscheidene artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Toelichting

Artikelen II tot en met IX. Zoals uit de memorie van toelichting op het onderhavige wetsontwerp blijkt, wordt voorgesteld zowel aan degenen, die in het genot zijn van een uitkering krachtens de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen als aan degenen, die in het genot zijn van een ongevalsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van meer dan 25 pct., nadat deze uitkeringen zijn omgezet in arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, aanspraak te verlenen op een vakantie-uitkering van 6 pct., berekend over het bedrag, dat in de periode van twaalf, aan de maand mei voorafgaande, maanden aan arbeidsongeschiktheidsuitkering is uitbetaald.

Ten aanzien van degenen, die arbeidsongeschiktheidsuitkering zullen ontvangen in aansluiting op invaliditeitsuitkering ingevolge de I.W.I. wordt de realisatie daarvan voorgesteld door middel van een verhoging van het dagloon met 6 pct., waarvan echter 2 pct. in de plaats zal treden voor de 2 pct.-uitkering-ineens, welke over de jaren 1965 en 1966 werd verleend.

Voor wat betreft degenen, wier ongevalsuitkering in een arbeidsongeschiktheidsuitkering zal worden omgezet, zal deze omzetting gepaard gaan met een verhoging van de daglonen tot het bij invoering van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering geldende loonpeil, waarbij dan rekening is gehouden met een vakantietoeslag van 6 pct. als loonfactor. De

2 pct.-uitkering-ineens, die over de jaren 1965 en 1966 over de ongevalsuitkeringen werd verleend zal daarbij dan tevens in het dagloon zijn opgenomen.

Als gevolg echter van het uitstel van de inwerkingtreding van de W.A.O. van 1 januari 1967 tot 1 juli 1967 zal de doorwerking van de verhoging van de vakantietoelag met 2 pct. aan de werknemers in 1966 in de daglonen, welke aan de tot W.A.O.-uitkeringen omgezette uitkeringen krachtens de I.W.I. en de ongevallenwetten ten grondslag liggen, niet meer aansluiten aan de periode, waarover de gerechtigden tot een I.W.I.- en een ongevalsuitkering de bedoelde 2 pct.-verhoging bij wijze van uitkering-ineens hebben ontvangen.

In verband hiermede zal aan de gerechtigden tot een uitkering krachtens de I.W.I. alsmede aan de gerechtigden tot een ongevalsuitkering, waarop ingevolge de wet van 13 februari 1964 (*Stb.* 62) tot tijdelijke verdere verhoging van ongevalsuitkeringen een bijslag wordt genoten, over de maanden januari tot en met juni 1967 alsnog een uitkering-ineens van 2 pct. dienen te worden verstrekt. De bijgaande nota van wijzigingen strekt hiertoe.

Zoals uit het vorenstaande blijkt wordt de verlening van een uitkering-ineens over het eerste halfjaar van 1967, in tegenstelling tot de voorgaande jaren, toen ook aan de gerechtigden krachtens de A.O.W. en de A.W.W. een uitkering-ineens werd verleend, beperkt tot de gerechtigden tot een I.W.I.- en een ongevalsuitkering. Gezien de inhoud van het voorlopig verslag van de Tweede Kamer der Staten-Generaal op het wetsontwerp tot verlening van een uitkering-ineens over 1966 aan gerechtigden tot bepaalde sociale verzekeringsuitkeringen (gedrukte stukken, zitting 1966—1967, no. 8713) en het door de S.E.R. in zijn op 17 december 1965 vastgestelde advies inzake het vraagstuk van een vakantie-uitkering in het kader van de sociale verzekering (Publikaties S.E.R. 1965, no. 13) ingenomen standpunt, hetwelk kort samengevat werd weergegeven in de memorie van toelichting op laatstgenoemd wetsontwerp no. 8713, heeft de ondergetekende gemeend van verdere reservering van de in het indexcijfer der regelingslonen doorgewerkte verhoging van de vakantietoelag van 2 pct. voor de werknemers in 1966 voor een eventuele vakantietoelagregeling in de A.O.W. en de A.W.W. te moeten afzien. Het ligt dan ook in het voornemen van de ondergetekende te bevorderen, dat de bovenbedoelde gereserveerde stijging van het indexcijfer der lonen per 1 januari 1967 in de uitkeringsbedragen ingevolge de A.O.W. en de A.W.W. zal worden verwerkt.

Wat betreft de aan de voorgestelde maatregel verbonden kosten zij opgemerkt, dat deze voor de Interimwet invaliditeitsrentetrekken worden geraamd op f 7 000 000 en voor de ongevallenwetten op f 300 000. Deze bedragen zullen respectievelijk ten laste komen van het Interim-Invaliditeitsfonds en van het Rijk.

Hierbij zij evenwel nog opgemerkt, dat genoemde bedragen noch voor het Interim-Invaliditeitsfonds, noch voor het Rijk een extra belasting zullen betekenen, aangezien, indien in 1967 geen uitkering-ineens zou worden verleend, zowel de bijslagen krachtens de I.W.I. als de ongevalsuitkeringen, gezien de in het verleden ten aanzien van beide wetten ter zake gevolgde gedragslijn, toch per 1 januari 1967 met 2 pct. zouden moeten worden verhoogd.

Voor wat betreft de inhoud van de onderhavige regeling, welke analoog is aan die, vervat in de wetten van 16 december 1965 (*Stb.* 648) en van 8 december 1966 (*Stb.* 545) tot verlening van een uitkering-ineens aan gerechtigden tot bepaalde sociale verzekeringsuitkeringen over respectievelijk de jaren 1965 en 1966, moge de ondergetekende volstaan met te verwijzen naar het daaromtrent gestelde in de memorie van toelichting op de desbetreffende wetsontwerpen (respectievelijk gedrukte stukken, zitting 1965—1966, no. 8388 en gedrukte stukken, zitting 1965—1966, no. 8713).

Artikel X. Artikel 5, eerste lid. In het algemeen deel van de memorie van toelichting op het onderhavige wetsontwerp (blz. 4, punt 3, onder a, sub 2°) heeft de ondergetekende

reeds medegedeeld, dat het verlenen van een vakantieuitkering bij invoering van de W.A.O. voor degenen, die een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontlenuen aan de overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering in aansluiting op een invaliditeitsuitkering ingevolge de I.W.I., meebrengt, dat het niveau van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen zodanig dient te worden verhoogd, dat jaarlijks de vakantieuitkering zal kunnen worden uitgekeerd, zonder dat dit tot verlaging van de geldende periodieke uitkeringen zal leiden.

De voorgestelde wijziging strekt ertoe het dagloon, dat aan vorenbedoelde arbeidsongeschiktheidsuitkeringen ten grondslag zal worden gelegd, met 6 pct. — dus met hetzelfde percentage als dat, waarop in het onderhavige wetsontwerp de vakantieuitkering wordt gesteld — te verhogen.

Het in hoofdstuk II, § 1, onder b, van de memorie van toelichting bij het wetsontwerp inzake een overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering gegeven overzicht inzake afleiding van jaarlonen van de per 1 januari 1966 voor de verschillende invaliditeitsklassen van de I.W.I. geldende uitkeringsbedragen en de met die jaarlonen overeenkomende daglonen komt er bij de voorgestelde wijziging en uitgaande van de inmiddels per 1 oktober 1966 verhoogde uitkeringsbedragen ingevolge de I.W.I. als volgt uit te zien:

	jaarloon	dagloon = jaarloon: 260 dagloon	afgerond dagloon
$\frac{106}{80}$	$\times f\ 5826,- = f\ 7719,45$	f 29,690	f 29,69
$\frac{106}{65}$	$\times f\ 4740,- = f\ 7729,85$	f 29,730	f 29,73
$\frac{106}{50}$	$\times f\ 3648,- = f\ 7733,76$	f 29,745	f 29,75
$\frac{106}{40}$	$\times f\ 2916,- = f\ 7727,40$	f 29,720	f 29,72

Waar in het kader van de overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering voor alle invaliditeitsklassen het uit vorenstaande berekeningen voortvloeiende hoogste dagloon zal gelden, zal — de nog te effectueren verhoging van het uitkeringspeil van de I.W.I. per 1 januari 1967 buiten beschouwing gelaten — bij de omzetting van de I.W.I.-uitkeringen in arbeidsongeschiktheidsuitkeringen aan laatstbedoelde uitkeringen een dagloon van f 29,75 ten grondslag worden gelegd.

Artikel 7. Het voorgestelde derde lid van artikel 7 heeft dezelfde strekking als het bij artikel 1 voorgestelde artikel 59c van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering. Voorkomen dient te worden, dat als gevolg van de in het eerste lid van artikel 7 opgenomen anti-cumulatiebepaling, bij toepassing waarvan de arbeidsongeschiktheidsuitkering niet of slechts gedeeltelijk wordt uitbetaald, de betrokkenen geen of slechts een gedeeltelijke vakantieuitkering zouden ontvangen.

Artikel 8. Ook het voorgestelde nieuwe derde lid houdt verband met de voorgestelde invoering van een vakantieuitkering in de W.A.O. Het nieuwe derde lid verklaart de in artikel 8, eerste en tweede lid, opgenomen bepalingen inzake verrekening van arbeidsongeschiktheidsuitkering met pensioen mede van toepassing ten aanzien van vakantieuitkering ingevolge de W.A.O.

Artikel 10. Het nieuwe tweede lid verklaart de in het eerste lid opgenomen mogelijkheid om bij scheiding van tafel en bed alsmede wanneer de echtgenoten duurzaam gescheiden leven de aan de uitkeringsgerechtigde toekomende arbeidsongeschiktheidsuitkering geheel of gedeeltelijk aan diens echtgenote onderscheidenlijk haar echtgenoot betaalbaar te stellen, mede van toepassing ten aanzien van vakantieuitkering ingevolge de W.A.O.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*
G. M. J. VELDKAMP.